

Дѣте и майка.

Дѣте. Кѫдѣ е, мамо, славея, що пъеше ни вечеръ и сутринь рано? Нѣма го въ гнѣздото, дѣ малкитѣ си измѣти, нито пѣкъ на дървото, дѣ скачаше си по-напрѣдъ?

Майка. Той прѣхвѣркнѣ, мило чедо, тамъ далечъ надъ планинитѣ, дѣто зимѣ снѣгъ не пада, гдѣ не знаѣтъ що е студъ и що е ледъ.

Ще прѣкара тамъ зимата до катъ дойде пролѣтъ — слѣнцето пакъ силно да загрѣе, а тогава той при насъ ще дойде да си мѣти и да пъе.

Ив. Горановъ.

Несолучливо риболовство.

райчо дѣлго врѣме стоя на рѣчният брѣгъ съ вѣдицата си, но риба не кльвнуваше мамката.

Домжчинѣ му, а това забѣлѣжи и Магдалинка — него-вата обична сестрица.

— Почакай, Трайчо, азъ ей-сега ще ти помогнѣ, — каза тя и се завтече къмъ кѫщи.

Този денъ баща имъ бѣ купилъ петь голѣми риби да се сготвиштъ, защото щѣхѫ да имъ дойдатъ госте. Магдалинка, безъ да мисли много,